19/10/2024

Μ. Χαρακόπουλος: Η υπονόμευση του Οικουμενικού Πατριαρχείου με μοχλό τον παπα-Ευθύμ

/ Επικαιρότητα

Ο βουλευτής Λαρίσης της Νέας Δημοκρατίας, κ. Μάξιμος Χαρακόπουλος, μίλησε με την ακαδημαϊκή ιδιότητα του διδάκτορα Κοινωνιολογίας και του ερευνητή της ιστορίας του μικρασιατικού ελληνισμού στο Γ΄ Επιστημονικό Συνέδριο Μνήμης Μικρασιατικού Ελληνισμού της Εκκλησίας της Ελλάδος, στην αίθουσα Πολιτιστικών Εκδηλώσεων του Συνοδικού Μεγάρου.

Στην ομιλία του ο δρ. Χαρακόπουλος τόνισε: «*Μετά από τη μάχη στο Ματζικέρτ το 1071 μεγάλες περιοχές της Μικράς Ασίας είχαν περάσει σε οθωμανικό έλεγχο και σταδιακά έχασαν σε σημαντικό βαθμό την ελληνική γλώσσα και απειλούνταν με αφανισμό η ιδιαίτερη ταυτότητα των γηγενών Ελλήνων Ορθοδόξων χριστιανών. Γι αυτούς το Οικουμενικό Πατριαρχείο αναδείχθηκε κιβωτός σωτηρίας, αποδεικνύοντας στην πράξη ότι η θρησκεία μπορεί να βαραίνει περισσότερο στη*

διατήρηση της εθνικής ταυτότητας από ότι η γλώσσα».

Ο επικεφαλής της Διακοινοβουλευτικής Συνέλευσης Ορθοδοξίας στην Εισήγησή του ανέλυσε το θέμα: «Η προσπάθεια των Κεμαλικών για τη δημιουργία Τουρκορθόδοξης Εκκλησίας και ο ρόλος του παπα-Ευθύμ».

Ξεκινώντας την ομιλία του οδρ Χαρακόπουλος συνεχάρη στο πρόσωπο του μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ιγνατίου την Εκκλησία της Ελλάδος, καθώς και τον πρόεδρο της Επιστημονικής Επιτροπής καθηγητή κ. Εμμανουήλ Βαρβούνη, για τη διοργάνωση των επιστημονικών συνεδρίων Μνήμης του Μικρασιατικού Ελληνισμού σε συνέχεια αυτών για την Ελληνική Επανάσταση, ενώ αφιέρωσε την εισήγηση στον Κωνσταντινουπολίτη διπλωμάτη και ακαδημαϊκό Αλέξη Αλεξανδρή, «τον οποίο πρόσφατα χάσαμε, πρωτοπόρο σκαπανέα της έρευνας για τον εγχείρημα του παπα-Ευθύμ, και ευρύτερα για τον ελληνισμό της Ανατολής».

Ίδρυση ‘‘τουρκορθόδοξης εκκλησίας’’ από τους Κεμαλικούς

Ο βουλευτής και συγγραφέας του βιβλίου «Ρωμιοί της Καππαδοκίας» εξήγησε ότι «με στόχο την αποδυνάμωση του Πατριαρχείου, οι κεμαλικές αρχές υποβοήθησαν με κάθε τρόπο τον τουρκόφωνο, έγγαμο ιερέα από το ΑκνταγΜαντέν, παπα-Ευθύμ Καραχισαρίδη στην ίδρυση τουρκορθόδοξης εκκλησίας της Ανατολής με έδρα αρχικά Καισάρεια και από το 1924 την Κωνσταντινούπολη.

Παράλληλα, ο φόβος του διαμελισμού της Μικράς Ασίας, μετά την αποβίβαση του ελληνικού στρατού στη Σμύρνη και την εμφάνιση αυτονομιστικών τάσεων στους γηγενείς ελληνικούς και αρμενικούς πληθυσμούς, οδήγησε τον θεωρητικό του τουρκικού εθνικισμού, SemsettinSami, να ισχυριστεί ότι και οι χριστιανοί της Ανατολής είναι Τούρκοι.

Οι Τούρκοι προσπάθησαν να αποτρέψουν την αναγνώριση της ελληνικότητας των τουρκόφωνων ορθοδόξων της Ανατολής γιατί αυτό θα έδινε ηθικό έρεισμα στην προέλαση του ελληνικού στρατού στη μικρασιατική ενδοχώρα, καθώς θα θεωρούνταν απελευθερωτικός στρατός».

Οι επιθέσεις κατά του Πατριαρχείου

Ο Μάξιμος Χαρακόπουλος σημείωσε ότι μετά το τραγικό τέλος της μικρασιατικής εκστρατείας «ο παπα-Ευθύμ κατέφυγε στην Κωνσταντινούπολη, όπου με την ενθάρρυνση των κεμαλικών επιχείρησε και κατάληψη του πατριαρχικού μεγάρου δύο φορές. Αρχικώς, στις 2 Οκτωβρίου 1923 όταν με τους υποστηρικτές του καταλαμβάνει το Πατριαρχείο και διατάζει την Ιερά Σύνοδο να εκθρονίσει το Μελέτιο. Αυτή συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις του, ενώ διαγράφονται 6 μέλη της, των οποίων οι μητροπόλεις είναι εκτός Τουρκίας. Σε αυτές τις ώρες απόγνωσης το Πατριαρχείο -στο οποίο και μητροπολίτες όπως ο Ροδοπόλεως Κύριλλος επιδιώκουν την εύνοια του παπα-Ευθύμ- τον στέλνει ως αποκρισάριο στην Άγκυρα και μάλιστα με μηνιαίο μισθό 500 τουρκικές λίρες!

Ο παπα-Ευθύμ πηγαίνει στην Άγκυρα αλλά η κεμαλική κυβέρνηση δεν τον αναγνωρίζει. Στις 6 Δεκεμβρίου 1923 ο μητροπολίτης Χαλκηδόνος Γρηγόριος εκλέγεται Πατριάρχης, και ο παπα-Ευθύμ στις 7 Δεκεμβρίου καταλαμβάνει με τη βοήθεια Τούρκων ξανά το Πατριαρχείο και ανακοινώνει ότι θα παραμείνει στο Φανάρι έως ότου διεξαχθούν νέες εκλογές. Μάλιστα, κατά την κατάληψη έγιναν άγριες βιαιοπραγίες, εδάρησαν κληρικοί, ενώ οι ασχήμιες κορυφώθηκαν, σύμφωνα με την μελέτη του Μητροπολίτη Μύρων Χρυσοστόμου, όταν ‘‘για προσωπική αγαλλίαση χρησιμοποιήθηκε ακόμα και μέρος του οίνου που είχε προορισμό τη Θεία Μετάληψη’’.

Όμως, μετά από δύο ημέρες, η αστυνομία τον εκδιώκει και η Άγκυρα αναγνωρίζει την εκλογή του Γρηγορίου. Τον Φεβρουάριο του 1924, ο παπα-Ευθύμ καταλαμβάνει την εκκλησία της Παναγίας της Καφατιανής στο Γαλατά, όπου εγκαθιστά το Τουρκορθόδοξο Πατριαρχείο, ενώ το 1926 καταλαμβάνει και την εκκλησία του Σωτήρος Χριστού. Έπειτα από αυτά αφορίζεται από την Εκκλησία».

Το τέλος του παπα-Ευθύμ

Ο κ. Μάξιμος Χαρακόπουλος, αφού αναφέρθηκε στη δράση του παπα-Ευθύμ τις επόμενες δεκαετίες, ανέφερε ότι «*πέθανε το 1968 και επιβλήθηκε η ταφή του, όπως και των γιών του, να γίνει σε περίοπτη θέση στο ρωμαίικο κοιμητήριο του Σισλί. Στον τάφο του είναι χαραγμένα τα λόγια που φέρεται να είπε ο Κεμάλ: ‘‘Ο παπά-Ευθύμ προσέφερε σε αυτή τη χώρα όσο ένας στρατός’’*».

Η λεγόμενη τουρκορθόδοξη εκκλησία παραμένει στον έλεγχο της οικογένειας του παπα-Ευθύμ και το 1991 μετά το θάνατο του γιού του «Τουργκούτ τον διαδέχεται ο αδερφός του Σελτσούκ ως παπα-Ευθύμ Γ΄. Ο τελευταίος πεθαίνει το 2002 και αναλαμβάνει ο εγγονός του παπα-Ευθύμ. Τα διοικητικά καθήκοντα τα είχε αναλάβει η κόρη του Σελτσούκ, ΣεβγκίΕρενέρολ, η οποία συνελήφθη στην γνωστή υπόθεση της ‘‘Τρομοκρατικής οργάνωσης Εργκενέκον’’.

Πρόσφατα, η εν λόγω εκκλησία, που προφανώς υφίσταται μόνον στα χαρτιά και λυμαίνεται την πατριαρχική περιουσία που έχει υποκλέψει, έκανε την εμφάνισή της με δήλωση του εγγονού του παπα-Ευθύμ. Σύμφωνα με το ρωσικό πρακτορείο Tass, κατήγγειλε ότι ο Ζελένσκι, «*στις 21 Αυγούστου, αποκάλεσε για άλλη μια φορά “Οικουμενικό Πατριάρχη” τον Αρχιερέα της Ελληνικής Εκκλησίας της Κωνσταντινούπολης Βαρθολομαίο και ανακοίνωσε στην παγκόσμια κοινότητα ότι η συνεργασία μεταξύ τους συνεχίζεται*».

Ο κ. Μάξιμος Χαρακόπουλος κατέληξε λέγοντας ότι «*ο αείμνηστος δάσκαλός μου Νεοκλής Σαρρής μου είχε διηγηθεί ότι στην Πόλη λέγονταν πως όταν ψυχορραγούσε ο παπα-Ευθύμ αναφωνούσε τουρκιστή ‘‘αφ, άφ’’, συγχώρεση,*

συγχώρεση... Οι Ρωμιοί δεν τον συγχώρεσαν ποτέ!».

Διαβάστε ολόκληρη την εισήγηση του Μ. Χαρακόπουλου στο Γ΄ Επιστημονικό Συνέδριο Μνήμης Μικρασιατικού Ελληνισμού της Εκκλησίας της Ελλάδος